

Преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 19 януари 2015 г. — Brisal — Auto Estradas do Litoral SA, KBC Finance Ireland/Fazenda Pública

(Дело C-18/15)

(2015/C 118/22)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Brisal — Auto Estradas do Litoral SA, KBC Finance Ireland

Ответник: Fazenda Pública

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 56 от ДФЕС национално данъчно законодателство, според което банковите институции, които не са установени на португалска територия, подлежат на облагане с данък върху получените в тази страна приходи от лихви, удържан при източника при окончателна ставка от 20 % (или при по-ниска ставка, когато е сключено споразумение за избягване на двойното данъчно облагане), прилагана върху brutния доход без възможност за приспадане на оперативните разходи, пряко свързани с упражняваната финансова дейност, докато лихвите, получени от местни финансови институции, са част от общия облагаем доход, от който се приспадат свързаните с упражняваната дейност разходи, когато се формира облагаемата печалба за целите на корпоративното подоходно облагане, като по този начин се прилага обща ставка от 25 % върху нетните доходи от лихви?
- 2) Допуска ли такова законодателство и когато се установи, че облагаемата основа на местните финансови институции след приспадане на финансовите разходи, свързани с приходите от лихви, или след приспадане на разходите в пряка икономическа връзка с тези приходи подлежи или може да подлежи на по-високо облагане от данъка, удържан при източника на чуждестранните институции по отношение на brutния доход?
- 3) В този смисъл разходите за финансиране на отпуснатите кредити и разходите в пряка икономическа връзка с приходите от получени лихви могат ли да бъдат доказани чрез данни, предоставени от EURIBOR („Euro Interbank Offered Rate“) и LIBOR („London Interbank Offered Rate“) — организации, които са представителни за средните лихвени проценти, предоставяни при междубанково финансиране, използвано от банките при реализацията на тяхната дейност?

Жалба, подадена на 4 февруари 2015 г. от Safa Nicu Sepahan Co. срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 25 ноември 2014 г. по дело T-384/11, Safa Nicu Sepahan Co./Съвет на Европейския съюз

(Дело C-45/15 P)

(2015/C 118/23)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Safa Nicu Sepahan Co. (представител: A. Bahrami, avocat)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

По съображенията, изложени в настоящата жалба, Safa Nicu Sepahan Co. смята, че Съдът на Европейския съюз трябва:

1. да отмени отчасти решението на Общия съд, постановено на 25 ноември 2014 г. по дело T-384/11, доколкото:

- същият не признал понесените от Safa Nicu Sepahan Co. имуществени вреди и не му предоставил обезщетение за тях,
- същият признал, че Safa Nicu Sepahan Co. е понесло неимуществени вреди, но като единствено обезщетение за тези вреди му предоставил произволно ниска сума от 50 000 EUR.

2. да упражни правомощието си за пълен съдебен контрол и въз основа на данните, с които разполага:

на първо място

- да постанови на Safa Nicu Sepahan Co. да бъде предоставена сума от 5 662 737,40, EUR, ведно с лихвите, за имуществените вреди, понесени в резултат от тежко нарушение на правна норма и неправомерно поведение на Съвета на Европейския съюз.
- да постанови на Safa Nicu Sepahan Co. да бъде предоставена сума от 2 000 000 EUR, ведно с лихвите, за неимуществените вреди, понесени в резултат от тежко нарушение на правна норма и неправомерно поведение на Съвета на Европейския съюз.
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати разходите на жалбоподателя за правни и други разноски във връзка с настоящата жалба, включително направените във връзка с производството пред Общия съд, ведно с лихвите.

при условията на евентуалност

- да постанови на Safa Nicu Sepahan Co. да бъде предоставена сума, определена *ex aequo et bono*, ведно с лихвите, за имуществените вреди, понесени в резултат от тежко нарушение на правна норма и неправомерно поведение на Съвета на Европейския съюз.
- да постанови на Safa Nicu Sepahan Co. да бъде предоставена сума, определена *ex aequo et bono*, но не по-малко от 50 000 EUR, ведно с лихвите (както вече е постановено в цитираното решение на Общия съд), за неимуществените вреди, понесени в резултат от тежко нарушение на правна норма и неправомерно поведение на Съвета на Европейския съюз.
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати разходите на Safa Nicu Sepahan Co. за правни и други разноски във връзка с настоящата жалба, включително направените във връзка с производството пред Общия съд, ведно с лихвите.

При условията на евентуалност спрямо предходното

3. да върне делото на Общия съд, който да преразгледа размера на вредите и да постанови ново решение в полза на Safa Nicu Sepahan Co.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага две основания срещу решението на Общия съд от 25 ноември 2014 г., всяко от които съдържа няколко оплаквания:

- С първото основание жалбоподателят твърди, че в точки 93 — 149 от обжалваното съдебно решение Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като изцяло отхвърлил искането на жалбоподателя за обезщетение за имуществени вреди, независимо че признал и потвърдил, че жалбоподателят действително претърпял имуществени вреди вследствие от особено неправомерното поведение на Съюза. В това отношение жалбоподателят излага следните оплаквания:
 - решението не предоставя никакво обезщетение за вредите, причинени от Съюза и неговите служители в нарушение на член 340, параграф 2 ДФЕС и на член 41, параграф 3 от Хартата на основните права на ЕС; и двете норми прогласявали принципа на „пълно обезщетяване“;
 - на следващо място, с непредоставянето на никакво обезщетение за имуществени вреди, наличието на които било признато, решението нарушава принципите на пропорционалност и на справедлива оценка, и представлява отказ от правосъдие,
 - освен това решението нарушава закона поради явното изопачаване на факти и доказателства, и отхвърлянето с това решение на всички вреди на жалбоподателя следва от неправилна, нелогична и противоречива аргументация.
- С второто основание жалбоподателят твърди, че в точки 92 и 149 от обжалваното съдебно решение Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че предоставянето на сума от 50 000 EUR би представлявало подходящо обезщетение. Така Общият съд не изпълнил задължението си за мотивиране, нарушил принципа на пропорционалност и принципа на плащане на обезщетение за действителните вреди и разходи, което довело до произволен и неправомерен резултат.

**Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 6 февруари 2015 г. —
S lina Affum (по мъж Amissah)/Префект на Pas de Calais, Генерален прокурор при Апелативен съд
Douai**

(Дело C-47/15)

(2015/C 118/24)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: S lina Affum (по мъж Amissah)

Ответници: Префект на Pas de Calais, Генерален прокурор при Апелативен съд Douai

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 3, точка 2 от Директива 2008/115/ЕО⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че гражданин на трета държава пребивава незаконно на територията на държава членка и на това основание по силата на член 2, параграф 1 от тази директива тя се прилага по отношение на него, когато този чужденец само преминава транзит като пътник в автобус, пътуващ на територията на тази държава членка, идващ от друга държава членка, част от Шенгенското пространство, и пътуващ към друга държава членка?